

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Fífký a soudkyň Mgr. Martiny Nyplové a JUDr. Aleny Bačinové ve věci

žalobců: a) [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená obecným zmocněncem [redacted]
bytem [redacted]
b) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Kornelem, Ph.D.
sídlem Zámecká 488/20, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Sportovní klub [redacted], z. s., IČO [redacted]**
sídlem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Drhou
sídlem Václavské náměstí 802/56, 110 00 Praha

o uložení povinnosti zdržet se rušení hlukem

o odvolání všech účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 24. 6. 2022, č. j. 6 C 4/2020-288 ve znění doplňujícího rozsudku ze dne 8. 9. 2022, č. j. 6 C 4/2020-332

takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se mění** takto:

Žaloba, již se žalobci domáhali, aby bylo žalovanému uloženo zdržet se rušení žalobců nadměrným hlukem pronikajícím z pozemků p. č. [redacted] a p. č. [redacted] na pozemky p. č. [redacted] a p. č. st. [redacted], vše v k. ú. [redacted], se zamítá.

- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním ani před krajským soudem.
- III. Žalobci jsou povinni do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit společně a nerozdílně České republice na účet Okresního soudu v Semilech náklady odvolacího řízení ve výši 967,50 Kč.

Odůvodnění:

1. Výše zmíněným rozsudkem uložil okresní soud žalovanému povinnost zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem v podobě bubnování a užívání obdobných nástrojů pronikajícím z pozemku žalovaného p. č. [REDACTED], p. č. st. [REDACTED] a jim přilehlých pozemků na pozemek žalobců p. č. [REDACTED] a p. č. st. [REDACTED], vše v katastrálním území [REDACTED] (výrok I). V části, v níž se žalobci domáhali uložení povinnosti žalovanému zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem souvisejícím s provozem stravovacího zařízení, občasných diskoték a hlukem v podobě reprodukované hudby při fotbalových zápasech pronikajícím ze shora uvedených pozemků žalovaného na shora uvedený pozemek žalobců, byla žaloba zamítnuta (výrok II). Žaloba byla zamítnuta i v části, ve které se žalobci domáhali uložení povinnosti žalovanému zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem v podobě hlasitého fandění a hlučného komentování (doplňující rozsudek týkající se výroku II). Žádnému z účastníků nepřiznal okresní soud právo na náhradu nákladů řízení (výrok III).
2. Žalobci se domáhali zdržení se rušení jejich vlastnického práva imisemi hlukem pronikajícím z pozemku žalovaného na jejich nemovitost. Vyložili, že účastníci jsou vlastníky shora uvedených sousedních pozemků; součástí pozemku ve vlastnictví žalobců je rovněž dům č. p. [REDACTED]. Zástavba rodinných domů kolem pozemků žalovaného vznikla ve dvacátých letech minulého století, a až teprve v roce 1959 bylo na pozemcích žalovaného zbudováno nové fotbalové hřiště a později jeho zázemí. Žalobci tvrdili, že fotbalové zápasy bývají v posledních letech (asi od roku 2016) provázeny hlasitým fanděním, tlučením do bubnů a jinými hluky z trubek apod.; hlučným komentováním, hlasitou reprodukovanou hudbou a hospodskou zábavou do pozdních večerních hodin. Zmíněný hluk žalobci vnímají jako velmi rušivý a nepřiměřený místním poměrům. Nejintenzivnější je hluk v neděli při oficiálním zápasu, kdy výrazně překračuje povolené hygienické limity, a to až o 25 dB, a značně snižuje kvalitu života v dané oblasti. Veškeré žádosti žalobců, aby se žalovaný hluku zdržel, nebyly reflektovány; žalobci se nedomohli svých práv ani stížnostmi na obecním úřadu.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odmítal tvrzení, že dochází k nadměrnému obtěžování žalobců hlukem z fotbalového hřiště a jeho zázemí. Hluk nepřesahuje rámec obvyklý daným poměrům a lokalitě. K největší koncentraci fanoušků dochází při víkendových zápasech A mužstva; kromě žalobců si však na dané poměry opakovaně nikdo nestěžuje. V posuzovaném případě je provozování hřiště – s ohledem na možnosti sportování veřejnosti – v zájmu společnosti. Je logické, že při fotbalových zápasech dochází k povzbuzování hráčů. Při zápasech fanoušci používají jen jeden buben a žádné další nástroje. Současný stav na pozemku také již není takový, jako byl v době provedení měření (rok 2019), když v dubnu 2021 byl vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby „Zázemí fotbalového hřiště ve [REDACTED]“, a došlo ke změnám stavby majícím vliv na snížení hluku. Diskotéky a jiné hudební produkce nejsou od roku 2016 v prostoru hřiště provozovány.
4. Po provedení rozsáhlého dokazování okresní soud nejprve rozštěpil žalobní nárok na několik dílčích projevů hluku. Poté dospěl k závěru, že je namístě takto upravenému

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

petitu vyhovět pouze zčásti, ohledně neúměrného hluku v podobě bubnování a užívání „jiných obdobných nástrojů“; co do zbytku nepovažoval nárok žalobců za důvodný.

5. Soud dovodil, že ačkoli hluk, jehož zdržení se žalobci domáhali, vytváří fanoušci klubu, je žalovaný jako vlastník pozemku, ze kterého hluk vychází, ve sporu pasivně věcně legitimován. Vyložil rovněž, z jakých důvodů nemohl vzít za vodítko pro posouzení míry obvyklé poměrům měření provedené společností Kvinting, s. r. o., zajištěné žalobci. Hlasité hlasové fandění totiž nespadá mezi hluky, pro které je stanoven hygienický limit k ochraně zdraví (viz z. č. 267/2015 Sb., kterým byl novelizován zákon o ochraně zdraví č. 258/2000 Sb., jenž z hygienických limitů vyňal zvuky netechnické povahy, které jsou proměnlivé v intenzitě a výskytu, a tedy obtížně měřitelné, tedy zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, není-li součástí veřejné produkce hudby, a tyto byly ponechány k regulaci formou obecně závazných vyhlášek obce). Bubny a trubení sice obsahují tónovou složku, s ohledem na jejich užití ve venkovním prostoru však hluk z těchto nástrojů rovněž nespadá pod hluk podle § 30 odst. 2 zákona o ochraně zdraví. Měření bylo navíc provedeno pouze po dobu tří hodin, přičemž podle § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., je určujícím ukazatelem hluku ekvivalentní hladina akustického tlaku a odpovídající hladiny v kmitočtových pásmech, která se v denní době stanoví pro 8 souvislých na sebe navazujících nejhluchnějších hodin. Žádný přepočet nebyl proveden, proto nelze mít z daného měření za zjištěné, zda hladina hluku překročila míru ohrožující zdraví. Stejně tak záznamy z měření provedené žalobcem či jeho [REDAKCE] nepovažoval soud za důkazy, které by v důsledku porovnání naměřených hodnot na obdobných hřištích a na pozemku žalobců byly způsobilé k přijetí závěru o nepřiměřených poměrech z důvodu překročení hygienických limitů hluku, to však nevylučuje, aby hodnoty měření byly využity ke srovnání míry hluku na pozemku žalobců a ostatních srovnatelných hřištích bez veřejnoprávního rozměru zjištěné hlučnosti. Překročení hygienických norem je totiž pouze jedním z vodítek pro posouzení obvyklých poměrů a jejich překročení či nepřekročení samo o sobě nedefinuje výsledek pro soukromoprávní vztah podle § 1013 o. z. Soud se proto dále zabýval poměry v místě samém a v místech obdobných. S ohledem na charakter pozemku ve vlastnictví žalovaného, na kterém se hrají fotbalové zápasy, dovodil, že zvýšená míra hluku je imanentně spjata se samotným provozem fotbalu; zvýšená hlučnost vycházející z provozu fotbalového hřiště je jeho nedílnou součástí a představuje obvyklou hlukovou zátěž obdobných pozemků. Žalobci však brojili především proti bubnování a užívání obdobných nástrojů. Na žádném z 18 záznamů předložených žalobci soud nezaregistroval bubnování či trubení; výjimkou bylo pouze utkání SK Jívan Bělá u Staré Paky. Dále bylo potvrzeno užívání bubnů v Košťálově, Mříčné, Rovensku; tedy celkem na 4 hřištích. V porovnání s nahrávkami žalobců však soud nedovodil, že bubnování a používání trubek či obdobných nástrojů je obvyklé a odpovídá poměrům na obdobných hřištích. Po poslechnutí nahrávek a výpovědi svědkyně [REDAKCE] (která uvedla, že v době zápasů raději svůj dům v sousedství hřiště opouští) soud uzavřel, že bubnování ze strany fanoušků fotbalového klubu [REDAKCE] je skutečně pro nezúčastněnou osobu vysoce nepříjemné a významně nepřiměřeně zasahuje do výkonu vlastnického práva k sousedním pozemkům i psychické pohody žalobců, po nichž nelze požadovat, aby v době utkání neužívali zahradu a zavřeli se doma. Bubnování a užívání obdobných nástrojů přitom začíná již hodinu před samotným utkáním a pokračuje v průběhu celého utkání i po něm; jde tak o zdroj hluku, který je nepřiměřený a představuje imise rušící řádný výkon vlastnického práva žalobců. S ohledem na charakter podpory v podobě bubnování nemohl soud pro účely vykonávacího řízení nijak definovat, jaký rozsah bubnování je podle něj v daném místě přiměřený, proto uzavřel, že bubny a jiné obdobné nástroje k fandění na hřišti žalovaného užívat nelze a žalobě částečně vyhověl, a to i přesto, že v době rozhodování soudu bylo bubnování při zápasech utlumené. S ohledem na nepochybně pokračující fotbalovou činnost na pozemcích žalovaného a stálou fanouškovskou základnu, kterou svědci označili za nadprůměrně aktivní, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

totiž reálně hrozí pokračování v bubnování a obdobném způsobu fandění. Ohledně tvrzeného hluku spojeného s provozováním diskoték a stravovacího zařízení žalobci nepředložili žádné důkazy k prokázání imisí vycházejících z těchto činností ani jejich nepřiměřenost obvyklým poměrům. Rušení v podobě hluku z reprodukováné hudby při fotbalových zápasech, která se obecně pouští na fotbale pro navození atmosféry, shledal soud jako obvyklé, a totéž platí i pro komentování zápasu, které je rovněž běžným doprovodem každého fotbalového utkání. Obtěžování je přitom dle judikatury třeba chápat objektivně, tj. z hlediska obvyklých společenských názorů, přičemž každý je povinen snášet imise z obvyčejného, normálního užívání věci. Fandění a komentování na rozdíl od bubnování takové normální užívání věci dle soudu představuje.

6. Proti tomuto rozsudku se v zákonné lhůtě odvolaly obě strany sporu. Žalobci brojili proti výrokům II a III, žalovaný odvoláním napadl výroky I a III rozsudku.
7. Žalobci uplatnili odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), c), d), e) a g) o. s. ř. Štěpení žalobního nároku považovali za rozporné s judikaturou, navíc za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Jedná se navíc o překvapivé rozhodnutí, když výše popsaný postup nebyl ze strany okresního soudu předem avizován a žalobci nebyli poučeni o potřebě předložit důkazy ke každému jednotlivému dílčímu projevu pořádání fotbalových zápasů na pozemcích žalovaného zvlášť. Z opatrnosti se žalobci vyjádřili k jednotlivým projevům pořádání fotbalových zápasů na pozemcích žalovaného, jak byly okresním soudem rozděleny:

1) Pouštění reprodukováné hudby o několik hodin předchází zápasy a často vyhrává i následně až do pozdních večerních hodin. Žalobci polemizovali se závěrem soudu, že je obecně rozšířené pouštění reprodukováné hudby pro navození atmosféry na fotbale. To by mohlo být pro takové účely obhajitelné maximálně v podstatně nižší úrovni hluku než v té, které to běžně dosahuje v areálu žalovaného, když např. hluk o přestávce mezi dvěma polovinami zápasu podle protokolu společnosti Kvinting s. r. o. výrazně přesáhl hodnoty 55 dB a blížil se 60 dB. Hudba na jiných srovnatelných hřištích dosahuje mnohem nižší úrovně nebo případně není vůbec žádná, resp. se pouští pouze podkresová hudba, jejíž hlasitost není nijak rušivá.

2) Videonahrávkami z 15. 9. 2019 a 27. 10. 2019 žalobci prokazovali hlasitý emocionální komentář „přes mikrofon“, výkřiky a podporu fandění, což je vzhledem k umístění fotbalového hřiště v těsné blízkosti obytné zástavby zjevně neúměrné. Na jiných srovnatelných hřištích se opět hlasité komentování nevyskytuje, nebo je mnohem nižší intenzity, k čemuž žalobci navrhli důkazy. Pokud jde o podpůrné užití hlukových limitů, tyto vyplývají z veřejnoprávních předpisů. Nejedná se o hluk, který by měl charakter náhodného či ojedinělého hluku a není třeba vyžadovat, aby doba měření trvala 8 hodin. Soud se vůbec nezabýval mírou, kdy lze hluk z fandění ještě považovat za v daném místě obvyklý, a kdy již tuto míru překračuje, ani tím, jaké formy fandění jsou v pořádku, a které je naopak třeba vnímat jako neúnosné. Žalobci opakovaně uváděli, že nemají ničeho proti běžným projevům fandění a činnosti, která k fotbalu běžně patří (píšťalka rozhodčího, narážení míče o branku atd.). Na hřišti žalobce ovšem při fotbalových utkáních dochází ke komentování, povzbuzování a fandění skrze mikrofon mimořádně agresivní formou a fandění díky užití zesilovací aparatury dosahuje mimořádné intenzity. Žalobci jsou názoru, že jakoukoli, byť i povolenou nebo dokonce prospěšnou činnost, je třeba provádět způsobem, aby nedocházelo k neúměrnému rušení jiných osob. Fandění a komentování přes mikrofon na hřišti žalovaného však s ohledem na blízkost obytné zástavby, včetně domu žalobců, nelze považovat za akceptovatelné.

3) Žalobci nesouhlasili ani s jednotlivými hodnoceními dílčích zdrojů hluku, kdy soud vyloučil z možnosti aplikace hlukových limitů bubnování a trubení v průběhu zápasu,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

neboť vedle samotného charakteru hluku je potřeba zvážit i účel a cíl užívání těchto nástrojů. V daném případě není cílem hudební produkce, ale pouze vytváření hluku jako formy fandění. Navíc výše popsané aktivity jsou v zájmu pouze poměrně úzké skupiny fanoušků, která nebere ohled ani na další návštěvníky fotbalových utkání, ani na obyvatele okolních domů. Tyto zájmy proto nesmí převážet nad bazálními potřebami člověka spočívajícími v zachování pohody bydlení a zdraví, včetně duševního klidu.

- 4) Ohledně hluku souvisejícího s provozem občasných diskoték uvedli žalobci, že seznali v průběhu řízení před okresním soudem, že k němu nemají dostatek důkazů, což sdělili soudu a očekávali, že stažení tohoto bodu se odrazí v odůvodnění rozsudku, neboť dle judikatury „nebylo co brát zpět“. Soud však zahrnul předmětný projev rušení přímo do zamítavého výroku II, což se následně projevilo i na míře úspěchu žalobců o přiznaných nákladech. Z uvedených důvodů žalobci navrhli, aby odvolací soud rozsudek změnil tak, že žalobě v plném rozsahu vyhověl a přizná žalobcům náklady řízení obou stupňů.
8. Žalovaný se k odvolání žalobců vyjádřil. Nesouhlasil s ním, a zcela se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně, který žalobu v převážné míře zamítl.
9. Žalovaný ve svém odvolání proti výrokům I a III rozsudku uplatnil odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), d) a g) o. s. ř. Namítl, že pozemek žalovaného je sportovištěm, na kterém se hrají fotbalové zápasy; v tomto ohledu lze proto logicky dovodit i zvýšenou míru hluku, která je nedílnou součástí provozu takového sportoviště. Ke kultuře související s fotbalovými zápasy jakožto obecně prospěšnou činností bezesporu patří hlasité povzbuzování, pískání a další formy fandění, např. používání rozličných nástrojů, jako je buben, řehtačka apod. Při posouzení nepřiměřenosti míry unikání zvukových imisí na pozemek žalobců tak nelze vycházet ze subjektivních pocitů žalobců. Přiměřená či nepřiměřená míra zvukových imisí musí být stanovena na základě objektivních hledisek a náležitě odůvodněna. V tomto ohledu proto žalovaný považuje závěr soudu, že bubnování a používání trubek či obdobných nástrojů není obvyklé, za nesprávný. Rovněž má za to, že používání těchto nástrojů podstatně neomezuje obvyklé užívání pozemku žalobce. S otázkou, zda se v této věci jedná o závažný zásah do práv žalobců spočívající v podstatném omezení obvyklého užívání pozemku, souvisí nejen intenzita žalobci namítaného hluku, ale rovněž množství a četnost zápasů, které se na hřišti ve [REDAKCE] hrají. Ty standardně trvají 90 minut a hrají se jednou za 14 dní v rámci podzimní a jarní sezóny. Tvrzení žalobců, že fotbalová utkání činí rodinné domy v okolí neobyvatelné, jsou naprosto přehnané, absurdní, a ničím nepodložené. Žalovaný připomněl, že navrhl důkaz místním šetřením při zápasu v obci [REDAKCE], který soud neprovedl. Také navrhl výpověď statutárního zástupce žalovaného [REDAKCE], a to k prokázání poměrů na okolních hřištích; ten však také nebyl proveden. Přitom pro vyhodnocení obvyklosti bubnování jako projevu fandění a povzbuzování na daném typu sportovních akcí je dle žalovaného pouhé shlednutí nahrávek předložených žalobci zcela nedostatečné a ryze subjektivní. Navíc audiozáznamy z mobilních telefonů a kamer jsou znehodnoceny a nedá se z nich vůbec učinit závěr o míře přiměřené či nepřiměřené, o tom, jak hlasitý je konkrétní zvuk apod. Tyto záznamy je nutné brát s velkou rezervou, jelikož se nejedná o objektivní měření hlasitosti. Pokud je vůbec možné dojít k závěrům ohledně obvyklé míry imisí na základě srovnání, pak nelze srovnávat náhodná utkání na hřištích v okolí pozemku žalovaného, ale především srovnání utkání týmů o stejném významu a stejné velikosti fanouškovské základny, a to ve své podstatě kdekoliv. Bubnování je v tomto případě výrazem sportovního nadšení a snahy vyburcovat sportovce k lepším výsledkům a přítomné fanoušky k silnějšímu povzbuzování hrajících týmů a je součástí fotbalu a jeho kultury. Zároveň bylo prokázáno, že obdobná atmosféra, tedy užívání bubnů, je obvyklá rovněž na hřišti v Bělé u Staré Paky, Košťálově, Mříčné a Rovensku. Pokud by tedy žalovaný přistoupil na logiku požadavku žalobce, klade si otázku: „Co bude tímto nepřiměřeným hlukem, který vlastníky okolních nemovitostí přivádí k šílenství, příště?“

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Hluk cirkulárky? Zvuk projíždějícího auta či štěkot psa na každé projíždějící auto? Dětský pláč? Každodenní kokrhání kohouta, hluk projíždějících zemědělských strojů či zvuk místního rozhlasu?“ Zvuky, které doprovází sportovní utkání, jsou nedílnou součástí lidské kultury a rovněž kultury života v menším sídle, jako je obec [REDAKCE]. Drtivá většina lidí se však nad toto dokáže povznést, udělat určitý kompromis a respektovat to, žalobci však bohužel ne. Samotná formulace výroku I pak vykazuje značnou míru neurčitosti, když není zřejmé, co se míní používáním „obdobných nástrojů“. Není tedy jednoznačně patrné, jak soud rozhodl, tedy čeho přesně se má žalovaný zdržet (viz usnesení NS ČR sp. zn. 30 Cdo 3590/2009 ze dne 20. 11. 2009). Z uvedených důvodů navrhl žalovaný, aby odvolací soud změnil rozsudek i ve výroku I tak, že žaloba se i v této části zamítá, a ve výroku III uložil žalobcům povinnost nahradit žalovanému náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

10. K odvolání žalovaného se žalobci taktéž vyjádřili. Zdůraznili, že v situaci, kdy žalovaný provozuje hřiště umístěné v těsné blízkosti obytné zástavby, je povinen jeho provoz přizpůsobit danému místu a zajistit, aby okolí nebylo rušeno v důsledku jeho činnosti nad přiměřenou míru. K prokázání neúměrnosti hluku byla předložena celá řada důkazů, včetně nahrávek průběhu zápasů doprovazeným měřením přístrojem Trotec SL 400, včetně akreditovaného měření a také výsledch paní [REDAKCE], vlastnice sousední nemovitosti, která potvrdila neúnosnost hluku z fotbalového hřiště. Žalobci nevidí žádný důvod, proč by jejich nahrávky neměly být použitelné. Hranice stanovená veřejnoprávními předpisy (tj. nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací), byla zřetelně překročena, a to až o 25 dB, když hluk ze samotného bubnování přesahoval hodnotu 70 dB. Stav, kdy byli žalobci vystaveni hluku každý víkend od dopoledních do večerních hodin, lze bezesporu označit za dlouhodobou zátěž, která představuje neúměrné omezení v možnosti užívání jejich nemovitostí, a to bez ohledu na to, zda spadá pod definici dlouhodobé zátěže ve smyslu zákona o ochraně veřejného zdraví, či nikoli. Zápas se konají ve víkendovém hracím dnu (většinou v neděli) od dopoledních hodin. Užívání bubnů a obdobných nástrojů se již zdaleka neomezuje jen na zápasy vyšší soutěže, ale bylo zvykem i na soutěžích mladších hráčů, a také zápasu po dlouhou dobu předchází a jsou užívány hlučné projevy a bubnování i dlouho po jeho skončení. Provedení důkazu místním ohledáním považovali žalobci za nadbytečné; je zřejmé, že by žalovaný na fanoušky působil, aby své projevy mírnili, stejně tak výslech člena statutárního orgánu žalovaného by rozhodně nebylo možné považovat za nestranný. K (dle nich nemístné) argumentaci žalovaného, která je mimo předmět řízení, žalobci pouze uvedli, že žalovaný není tím, kdo by určoval, co je a není součástí lidské kultury, a co by obyvatelé menších obcí měli vnímat jako výhody, a co naopak tolerovat. Součástí kultury by nicméně rozhodně nemělo být zcela bezohledné jednání nerespektující jejich práva, jak k němu dochází na pozemcích žalovaného.
11. Odvolací soud po zjištění, že odvolání podaly osoby oprávněné a včas (§ 201 a § 204 o. s. ř.), přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a to z odvolateli uplatněných důvodů stejně jako i z důvodů, které v odvolání uplatněny nebyly (§ 205 odst. 2 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř.).
12. Žalobci byli v průběhu odvolacího řízení poučeni, že neprokázali obtěžování nadměrnou přiměřenou poměrům, a je třeba v tomto směru doplnit návrhy na provedení dokazování. Ke zjištění úrovně hluku proto žalobci nejprve navrhli vypracovat znalecký posudek, o což se odvolací soud pokusil. Jediný znalec, kterého se podařilo k vypracování znaleckého posudku přesvědčit, tedy Technický a zkušební ústav stavební Praha, s. p., jednající prostřednictvím svého zástupce [REDAKCE], po seznámení s předmětem řízení a znaleckého dokazování sdělil, že s ohledem na velké vytížení a na meteorologické podmínky a zimní přestávku ve fotbalové soutěži předpokládá vypracování znaleckého Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

posudku ve lhůtě 18 měsíců. S tím žalobci nesouhlasili. Naopak se následně vyjadřovali v tom smyslu, že další dokazování tímto způsobem považují za nadbytečné, a odkázali na jimi pořízené videonahrávky, které byly založeny do spisu, a také na výsledky měření společnosti Kvinting, s. r. o. (jejíhož zástupce navrhli vyslechnout). Odvolací soud nakonec tedy znalecký posudek týkající se úrovně hluku na hřišti SK [REDAKCE] a přilehlých pozemcích neprovedl, a za nadbytečný důkaz považoval i výsledek zástupce společnosti Kvinting, s. r. o., která se na objednávku žalobců zabývala úrovní hluku v roce 2019.

13. Za účelem doplnění skutkových zjištění provedl odvolací soud důkazy, které účastníci navrhli již v řízení před okresním soudem a ten je neprovedl, a dále důkazy, které vznikly po vydání prvostupňového rozsudku. Jedná se o výsledky svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], dále výpověď statutárního zástupce žalovaného [REDAKCE]. Okresní soud se spokojil toliko s čestnými prohlášeními některých ze zmíněných osob, ačkoli nic nebránilo tomu, aby je vyslechl. Takový postup však je dle judikatury považován za vadu, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, neboť je třeba ctít zásadu bezprostřednosti (viz rozsudek NS ČR ze dne 27. 9. 2023, sp. zn. 29 Cdo 3197/2022). Dále odvolací soud doplnil dokazování vyjádřeními ostatních sportovních klubů v okolí [REDAKCE] na č. l. 413 až 419, podstatným obsahem flash disku předloženého žalobci dne 10. 5. 2024 (č. l. 404) – konkrétně jde o nahrávky označené čísly 4, 5, 6, 12, 13, 14 a 17, které vznikly po rozhodnutí okresního soudu; Výroční zprávou veřejného ochránce práv z roku 2023 (č. l. 538 až 549), Obecně závaznou vyhláškou obce [REDAKCE] ze dne 11. 12. 2023 na č. l. 535, Listinou o složení zastupitelstva obce [REDAKCE] ze dne 17. 10. 2022 na č. l. 551, podstatným obsahem flash disků na č. l. 587, č. l. 590 a CD na č. l. 618. Dále odvolací soud provedl dokazování vyjádřeními FA ČR na č. l. 410, zprávou OFS Semily ze dne 24. 7. 2023 a fotografií na č. l. 553, videem ze dne 7. 4. 2023, dokladem o pořádání příměstského fotbalového tábora (č. l. 455), reklamou na Stánek na hřišti (č. l. 460) a protokolem o místním ohledání provedeným při fotbalovém zápase v neděli 19. 5. 2024.
14. Z výpovědi [REDAKCE], statutárního zástupce žalovaného, odvolací soud zjistil, že stížnosti ohledně hluku na hřišti zaznamenali pouze od žalobců. V posledních letech byly veškeré mimosportovní akce přesunuty do nového amfiteátru vzdáleného asi 300 m od hřiště a na hřišti se provozuje především fotbal, v intenzitě hluku je tedy určitě rozdíl. Poslední diskotéka tam byla před 4 až 5 lety, když byly na hřišti ještě staré kabiny. Letní kino je přímo na ploše fotbalového hřiště, dále je tam bufet s okénkem a uvnitř je i klubovna pro členy klubu. To je otevřené, pokud jsou tam nějaké akce. V letním kině byly loni asi dvě představení v létě, letos jsou také dvě představení naplánovaná. V současné době hraje [REDAKCE] první A třídu, což je krajská soutěž. Po postupu do vyšší soutěže se zvýšila návštěvnost, je asi největší v rámci soutěže, kterou klub hraje. Průběh fotbalových utkání je běžný, při zápasech A týmu, který je hojně navštěvován, se fandí pochopitelně hlučněji. Bubnování je tam letité, bubnovalo se vždycky v závislosti na tom, jak bylo mužstvo úspěšné. Dříve tam byly tři bubny, nyní již pouze jeden. Hosté přijedou třeba s trubkami, trumpetami nebo s fanfárami; ty však fanoušci SK [REDAKCE] nepoužívají. Na jiných hřištích závisí fandění a používání nástrojů na tom, jakou má klub návštěvnost, třeba obdobná návštěvnost jako ve [REDAKCE] je v Košťálově a Bělé – tam je fanouškovská podpora obdobná a asi i ten hluk je obdobný jako ve [REDAKCE]. Bělá konkrétně má vuvuzely, trumpetu a buben, Roztoky a Košťálov mají buben. Reprodukovaná hudba se pouští na začátku zápasu asi 20 minut, komentátor potom seznámí se sestavami a v průběhu zápasu hlásí branky, karty apod., někdy povzbuzuje fanoušky, aby fandili nebo podpořili klub, když se mu v tu chvíli nedaří. Komentování je na všech hřištích, které hrají krajský přebor, povinností. Komentátor má na starost také hudbu, přichází asi hodinu před zápasem týmu dospělých, v přepočtu na

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

osobu je hluk srovnatelný jako všude jinde. Vyšší soutěž hraje klub od roku 2019, možná 2018, na domácím hřišti odehraje klub 13 zápasů za celý rok, většinou 6 na jaře a 7 na podzim. Mužstvo B hraje okresní přebor, kde je pouze 10 týmů, tam je menší návštěvnost, nebubnuje se, a fandí se v mnohem menší míře. Většina diváků přichází na zápas dospělých, na žáky chodí jenom rodiče. Je rozdíl, když fandí 5 nebo 250 lidí, takže pokud by na jiných hřištích bylo stejně lidí jako ve [REDAKCE], tak by hluk byl určitě obdobný a stejný. Fandění spočívá v tom, že fanoušci mají svůj slogan nebo píseň, což skandují, plus pochopitelně doprovázejí to skandování případně bubnováním, ale rozhodně se nebubnuje v průběhu celého zápasu; četnost je různá, bubnuje se i při vstřelení gólu. Buben používá jeden fanoušek, pokud je tam 200 fanoušků a ti fandí, tak jeden buben se v tom fandění ztrácí. Okénko v bufetu je otevřeno v průběhu zápasu, ten končí v 19 nebo 19:15 hodin, takže pak, než se všichni rozejdou, tam posedí. Ve čtvrtek např. chodí do klubu florbalisté, v pátek šipkaři, mohou si tam také posedět, není tam pravidelná otevírací doba, jmenuje se to „Stánek na hřišti“. Provozuje ho externí osoba, která jej má v pronájmu, je to správce hřiště. Ten zároveň zajišťuje veškerý chod kabin, praní dresů, lajnování hřiště, sečení, zavlažování. Provozuje i letní kino. Je pravdou, že okénko může být otevřeno třeba od 10 hodin do večera. Jsou tam nabízeny i prostory pro různé firemní akce, což se koná v uzavřené místnosti, není to veřejná akce, např. tam nedávno proběhla oslava 90. narozenin. Uvnitř té klubovny může být maximálně 30 lidí, a venkovní okénko je v tu dobu zavřené. Správce má na starost celý provoz sportovního areálu. Lidé pochopitelně chodí ven kouřit a jdou na toaletu. Akce bývají tak dvě až tři za sezonu, dělají se tam i další akce, školení, semináře, schůzky různých spolků, nedávno si klubovnu pronajal prodejce vína. Také např. tam probíhá výroční schůze tenisového klubu.

15. Svědek [REDAKCE] (zástupce a [REDAKCE] žalobkyně a/a [REDAKCE] žalobce b/) uvedl, že pokud se na zápase používají bubny, je intenzita hluku stejná, plus minus 3 dB. Je veliký rozdíl, když fandí 200 lidí bez bubnu, anebo když se do toho zapojí buben. Když je tam buben, tak intenzita dosahuje přes 60 dB, když ne, tak 47 dB. Není rozdíl, jestli je tam jeden buben nebo dva. V poslední době se tam kromě bubnu objevily trubky, je z toho hluk. Občas se takticky nebubnovalo ani na zápasech skupiny A, např. před vyhlášením rozsudku okresního soudu, pak se zase intenzita obnovila. V období let 2016 až 2019 se bubnovalo i na dětských soutěžích, nebo při školních turnajích, a hluk byl veliký. Bubny v tom období tam nebyly a od roku 2016 se najednou začalo bubnovat poměrně často. V průběhu zápasů se skoro nedá být na zahradě a třeba si dát v okruhu rodiny kávu. Komentuje se tam co 5 minut, křičí do toho a komentátor podporuje fanoušky. Komentátor mluví emotivně, neřekne to normálně. Vyjadřuje se k dění na hřišti, třeba padne gól a komentátor řve do mikrofonu „gól“ a ještě „hurá, hurá“ a vykřikuje: „Kdo to dal? Kdo to dal? Kdo to dal? To byl tééén!“ Ostatním sousedům to nevadí, protože jsou fanoušci SK [REDAKCE] a jsou s ním spojeni. Když přijel na zápas Frýdlant, který teď hraje krajskou soutěž, měli fanoušci buben. Na jejich zápasu někdy buben byl a někdy ne, na A se bubnuje a na B ne, v letech 2016 až 2019 to bylo skoro stále. Když se má hrát fotbal, odjíždějí s dětmi pryč, protože v baráku se nedá být, a už vůbec ne na zahradě. Mají tam kamery, mohou se na to podívat a mají tam i sousedy, takže ti jim řeknou, jaký tam byl hluk. Syn (žalobce b/) se nastěhoval do domu v roce 2015, předtím tam svědek s [REDAKCE] (žalobkyně a/) jezdili za její matkou. Pokud jde o letní kino, za loňskou sezonu tam byla naplánovaná tři nebo čtyři představení. Jde o to, že to je během dvou měsíců, je to přímo pod okny žalobců a za nimi spí děti. V klubovně se kromě toho, co se oficiálně nabízí, stále dějí nějaké náhodné věci, sejde se tam parta lidí, pustí si muziku, je jim tam dobře. V létě sedí i venku. Je to povětšinou odpoledne a večer, a nezřídka se to protahuje do noci. Otevírají po domluvě, není tam žádné pravidlo. Nevadí jim nějaké večery harmonikářů, spíše jsou proti akcím, které jsou tam. Před zápasem pouští odhrnovačky, ale stačilo by, kdyby byla snížena intenzita. Svědek také nechce vidět reproduktor. Ne protestují proti tomu, že tam přijde pár přátel a vypijí si pivo,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

když tam přiopilí dělají tam binec. Pustí si muziku a nadávají žalobcům přes plot. Není problém, pokud se užívá klubovna k nějaké schůzi, problém je, že tam zůstanou a mají zábavu. V deset hodin večer by to mělo skončit, žalobci volají v jedenáct hodin policii, a stejně se do půl hodiny nic neděje, ale prostě od těch sedmi hodin tam není klid. Bydlí vedle silnice, kam jezdí traktory z JZD apod., ale tomu nezabrání, musí to vzít jako fakt. Samozřejmě jim to vadí, v pět hodin tam startuje naproti mlékař a oni jsou vzhůru, ale nic proti takovým věcem nikdy nenamítali, protože ty věci jsou prostě potřeba, to je normální, že se tam dělá nějaká hospodářská činnost, a s tou to je spojené. Kdežto tahle činnost, proti které protestuje, nemá s fotbalem nic společného. Tedy prodej alkoholu v devět, deset večer, pouštění muziky ve středu, v sobotu, kdykoli. Muzika se pouští třeba 2 hodiny před zápasem, není to regulovaný.

16. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že se žalobci má běžný sousedský vztah, taktéž sousedí s fotbalovým hřištěm. V poslední době se určité situace změnila k horšímu. Zdá se jí, jako by to bylo naschvál, dokonce jí bylo i vyhrožováno, řešila to i policie. Večer, v noci na ni řvali, že je udavač, sprostá slova apod. Zápas probíhají o víkendu hlavně v neděli, v poledne v půl jedné se zapíná na plné pecky rozhlas, kde hraje hudba, kterou poslouchají, každý týden stejná. To trvá do té doby, než začnou hrát, pak začnou bubnovat. Od jedné hodiny hrají, pak kolem půl čtvrté začínají hrát fotbal, pak se začne bubnovat, řvát do rozhlasu, a potom tam zůstávají ti, co pijí až do nočních hodin. Nikdo by to u baráku mít nechtěl neděli co neděli. Svědkyně se snaží nebýt v té době doma, nedělá jí to psychicky dobře, nebo zavře všechna okna a počká, až to přejde. Používají se bubny, občas je tam slyšet trubka, v poslední době hulákání do rozhlasu, ať fandí. Díky novým kabinám se tam začalo mnohem více žít. Pořádá se tam sraz harmonikářů, začaly se promítat kina. Sice sraz harmonikářů má konec v deset hodin večer, ale do půl jedenácté hrají, opět opilí, pak tam zůstanou a vyřvávají. Akce jsou většinou venku. Svědkyně se léčí na psychiatrii s depresemi a tohle bubnování ji přivádí k šílenství. Někdy měla chuť prostě vzít nůž a jít jim to tam propíchat, protože opravdu je z toho hodně zoufalá. Člověk je nevyspalý a ráno má jít do práce, to se hodně podepisuje na zdraví. Pokud se baví s někým z vesnice, všichni jí přitakají, ale nahlas to nikdo neřekne. Zápas jsou každou neděli, protože jednou hraje tým A, a jednou B, hluchost je stejná, rozdíl v tom není. Po rozhodnutí okresního soudu se to zhoršilo. Reprodukory jsou přímo natočené na její okna, tam se nedá spát. Letní kino nezačíná a nekončí v deset, začíná později kvůli tmě. Někteří tam pak zůstávají popíjet třeba do 2 hodin do rána.
17. Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud zjistil, že je [REDAKCE] [REDAKCE], činovníka žalovaného, on sám členem klubu není. Jemu nevadí hudba ani fandění přes mikrofon ani bubnování, před zápasem se pouští maximálně tak tři písničky. Někdy se bubnuje, někdy fanoušci přivezou s sebou z jiného klubu frkačky nebo něco podobného. Na fotbale prostě když se hraje, tak se fandí, křičí se „gól“ apod. Na jiných hřištích, kam s klubem jezdí, je intenzita podobná, rozhlas tam mají normálně, např. byl teď v Roztání, hlasitě se fandí také, i jinde, používá se buben, např. v Tatobitech tam je také hřiště kousek vedle baráku, a nikdo nikdy nepřišel, že se tam nějak řve nebo něco, naopak přinesli míč zakopnutý přímo do okna. Fanoušci [REDAKCE] také mají někdy s sebou své nástroje, když jedou do jiného města na zápas, vozí je s sebou. U hřiště bydlí přes 20 let, jsou zvyklí, nevadí jim to, letní kino jim také nevadí ani při spánku, teď jsou nové pěkné kabiny, nic tam odtud neslyší, někdy ale nebývá doma. Někdy po zápase někdo zůstane v bufetu, žádný virvál tam nikdo nedělá. Z domu by se kvůli tomu nikdy neodstěhoval. Dotaz, zda zažil házení petard na pozemek žalobců, odmítl [REDAKCE] zodpovědět.
18. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že je [REDAKCE] [REDAKCE]. Uvedla, že na hřišti bývalo letní kino, byly tam zábavy, ty už tam teď nejsou. Hluk z fotbalového hřiště je stejný jako na všech fotbalových hřištích – se syny jezdí na všechny zápasy. Fanoušci Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vždycky fandí, a když bydlí u hřiště, musí se s tím počítat. Na hlavní silnici taky jezdí auta, ze kterých je hluk. Z nástrojů se používá ve [REDAKCE] občas jen buben, ale ten se teď už kvůli žalobcům taky moc nepoužívá. Jezdí se dívat také na [REDAKCE], kde hraje druhý syn, intenzita fandění je stejná, někdy i horší. Neví, jestli tam mají buben. Ve [REDAKCE] je asi tak 150 fanoušků, v [REDAKCE] 100. Hlasitost fandění a hluk je víceméně všude stejný. Teď byli v Roztáni a tam byly bubny. Buben s sebou vozí fanoušci [REDAKCE] i ven. Neví o tom, že by používali trumpety, vuvuzely a jiné nástroje. I fanoušci ostatních týmů si vozí nástroje s sebou. Fandění ani používání nástrojů, když je třeba na zahradě, ji nijak neobtěžuje. Věděli, že se stěhují k fotbalovému hřišti a neměli s tím problémy. Reprodukovaná hudba hraje před zápasem 10 minut, čtvrt hodinky, chvíli, než se představí hráči. Komentátor nahlásí, kdo dal gól, na jiných hřištích je to taky, neví, jestli i reprodukovaná hudba. Po zápase hudba nehraje. Někdy fanoušci zůstávají na hřišti a chvíli tam posedí i po zápase, je to třeba 20 lidí, ale oni pak sedí třeba za barákem na zahradě, a to není vůbec slyšet. Když je doma, tak také vůbec nic neslyší, to neslyší ani třeba před tím zápasem hudbu. Slyší, když dají „gól“, to je všechno, ze spánku ji nic neruší.

19. Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že také sousedí s hřištěm, bydlí blíž „dění“ než žalobci. Hluk, který jde z hřiště, je běžný, patří k provozu hřiště. Buben je občas slyšet, např. když dají gól. Kdysi se používaly vuvuzely, když byly moderní, teď už ne. Hluk z fandění a bubnu rozhodně nepovažuje za nějak omezující, komentátor vždy říká, kdo nastupuje, kdo hraje, nějaké střídání a kdo dal gól. Snaží se držet příjemnou atmosféru. Před zápasem se zahraje pár písniček, možná to není ani 15 minut, po zápase hudba nehraje. Není to nic, co by vyřvávalo. Když hraje letní kino, tak tam jde, ale pracuje na směny, takže někdy není o víkendu doma. Nechodí na hřiště jako fanoušek, ale jen ze společenských důvodů. Ze všech slyšených bydlí hřišti nejbliž, možná je na to zvyklý, prostě mu to nevadí. Navíc je to nyní kryté novou klubovnou. Ani akce, pokud jsou delší dobu, mu nevadí. Večer hudbu z hřiště neslyší.
20. Z výsledku svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že není členkou klubu, ale bydlí vedle hřiště a chodí na fotbal. Při zápasu slyší, jak ostatní fandí, slyší trenéry, jak povzbuzují hráče, aby dali gól. Když dají gól, slyší, jak všichni jásají, takže ví, že dali gól. Jinak se neděje nic mimořádného. Během týdne jsou tam tréninky hlavně dětí, které vedou trenéři a povzbuzují je. Na fotbal chodí fandit tak 200 lidí, občas jsou slyšet bubny, ale už je dlouho neslyšela. Jiné nástroje tam nehrají. Asi půl hodiny před zápasem hraje hudba, po zápase ji neslyšela. Bere to tak, že to k fotbalu patří, nevadí jí to, ani když je na zahrádce. Má tři děti, a ani jim žádný případný hluk z hřiště nevadí. Pár jedinců tam možná po zápase zůstává, povídají si, ale určitě nedělají hluk, který by ji obtěžoval. V klubovně jsou občas nějaké akce nebo firemní večírky, není z toho hluk, rozhodně ne opilecký hluk, nic takového nevnímá. Možná se někdy stalo, že tam byl hluk do pozdních večerních hodin, ale je to třeba jednou za čas, rozhodně se nedá říct, že by je to rušilo ve spánku. V roce 2018 se tam stěhovali s tím, že v sousedství je fotbalové hřiště, a přijali to, že to prostě k fotbalu patří. Loni bylo letní kino třikrát.
21. Z výsledku svědka [REDAKCE] vyplynulo, že je [REDAKCE] fotbalového oddílu SK [REDAKCE], který hraje stejnou soutěž jako SK [REDAKCE]. SK [REDAKCE] je druhý v soutěži a [REDAKCE] čtvrtý. Dělá téměř 50 let ve fotbalu a hřiště na Semilsku a na Jilemnicku zná od malička. Ví, kde se hrací plocha dotýká zástavby a jakým způsobem se fandí např. v Rovensku pod Troskami, v Semilech, v Mříčné, jak to uváděl u okresního soudu. [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou bašty fotbalu, návštěvy přesahují 200 diváků, za což jsou rádi. Dříve tam bývaly daleko bouřlivější atmosféry. Když se dá gól, vzplanou nějaké emoce, zabubnuje se, zapíská, ale prostě je to několik vteřin. Ve [REDAKCE] se diváci chovají slušně, jsou tam vidět opatření, která byla provedena, udělala se úprava na stromech, které tam byly, jsou tam vysázeny lípy, které významně redukuje hluk, jsou tam postaveny nové kabiny, Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

zvednuté ploty, které to odhlučňují. Používá se standardní pokřik a zabubnování. Troubení se používá v [REDACTED]. Jiné nástroje než bubny mají zřejmě v Jívanu, Bělé a v Semilech. Ze 14 týmů jich zhruba 7 bubnuje a dva mají vuvuzely. Kdysi se používaly řehtačky, sirény, to mají většinou děti. Pokud by se měl vyjádřit k tomu, na jakých hřištích se používají bubny při zápase ve stejné soutěži, je to Košťálov, [REDACTED], Roztoky a Bělá. To asi není ze stejné soutěže, na Liberecku zase ze stejné soutěže Ruprechtice, Bílý Kostel, Krásná Studánka, tam je to ještě víc než ve [REDACTED]. Ve [REDACTED] je velmi přátelská atmosféra, potom tam svědek také někdy zůstal. Tak $\frac{3}{4}$ klubů má komentátory, moderátor ohlásí vstřelení branky, žlutou kartu apod. Je to určitá kultura a servis pro diváky, když se na začátku přechází sestava, nemluví do toho zápasu, jenom komentují, co se událo. Komentátor ve [REDACTED] je nejlepší, jakého svědek zná, např. na soutěžích dětí i na mezinárodní úrovni, všichni prosí o to, aby to moderoval [REDACTED] moderátor – miluje fotbal, velmi dobře vládne slovem, dobře popisuje situaci a je velmi vtipný. Řekne třeba o střelci něco víc, nebo větu v tom zápase, není strohý, je zábavný, ale nepřesahuje to nějakou míru, že by to trvalo strašně dlouho. Když např. prohrává [REDACTED] v 80. minutě, tak určitě řekne „[REDACTED] do toho!“, to tam patří. Hlasatele [REDACTED] závidí, jejich moderátor přijede na poslední chvíli a stačí tak přecíst sestavu. Fanoušci se tam chovají slušně, hudba se pustí v Košťálově, bufety a podobné zázemí jsou všude. Samozřejmě zapůjčují stánky hasičům apod. I v [REDACTED] je hřiště v zástavbě rodinných domů. Původně kabiny byly dřevěné, byla to taková pergola zastřešená, současné mají zadní stěnu, to znamená, že by to mělo mít destrukci pro hluk, který by se neměl rozšiřovat směrem doleva. Je to moderní budova, kde je posezení. Po zápase to proběhne tak, že se sejdou u udírny a u piva, prostě se tam o tom zápase rokuje, diskutuje třeba hodinu a půl po zápase. V [REDACTED] mají podobnou fanouškovskou základnu jako ve [REDACTED] a mají hřiště v hlavní zástavbě, nemají však problémy s tím, že by si někdo stěžoval na nadměrný hluk. Klub [REDACTED] se může měřit např. velikostí s Košťálovem, Lomnicí, Semily. V [REDACTED] se hraje pouze jednou za 14 dní soutěžní utkání, protože mají jenom A mužstvo mužů.

22. Z vyjádření ostatních klubů k úrovni hluku ve [REDACTED] (č. l. 113 až 117) plyne, že byly získány od Tělovýchovné jednoty Jiskra Mimoň dne 18. 7. 2023, FC Lomnice nad Popelkou, z. s. dne 19. 7. 2023, FK Železný Brod, z. s. dne 19. 7. 2023, TJ Jiskra Višňová dne 19. 7. 2023 a TJ Sokol Rovensko pod Troskami, z. s. dne 19. 7. 2023. Jedná se v podstatě o stejný obsah všech těchto vyjádření, všechna byla zřejmě předepsána na tomtéž PC a týmž člověkem a podepsána zástupci jednotlivých fotbalových klubů. Všechny kluby se vyjadřují v tom smyslu, že je jim líto, že klub ve [REDACTED] se nachází v nekomfortní situaci a dodávají, že veškerá vzájemná utkání a fandění probíhala naprosto standardně. Důležitou součástí fotbalu jsou diváci a jejich fandění i za použití bubnů či jiných nástrojů je naprosto v pořádku i v domácím prostředí jednotlivých klubů. Fanoušci SK [REDACTED] dle vyjádření fandí přirozeně a dodávají zápasu skvělou atmosféru, vše je v pořádku a normální, není nic, co by se lišilo od ostatních zápasů v krajském přeboru, které v rámci sezóny navštívil klub se svými fanoušky.
23. Ze stanoviska Fotbalové asociace České republiky, Libereckého krajského fotbalového svazu ze dne 24. července 2023 plyne, že chování příznivců se obdobně jako v jiných krajských soutěžích řídí soutěžním a disciplinárním řádem FAČR, soutěžními dokumenty LKFS a návštěvními řády jednotlivých klubů. Používání bubnů a jiných hudebních nástrojů není dokumenty omezeno. V rámci Libereckého kraje je pak zcela běžné, že v řadě zápasů povzbuzují fanoušci svůj tým prostřednictvím bubnů a jiných hudebních nástrojů, čímž dávají na vědomí podporu svému klubu; týká se to jen krátkého časového období, kdy probíhá utkání na domácím hřišti. Liberecký krajský fotbalový svaz konstatoval, že neeviduje v rámci LKFS žádná řízení proti klubům v souvislosti s rušením okolí nadměrným hlukem.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

24. Ze stanoviska Okresního fotbalového svazu Semily ze dne 24. 7. 2023 vyplynulo, že chování příznivců a atmosféra zápasu závisí především na počtu diváků a zároveň i na výsledcích klubu, případně prestižnosti zápasu. V rámci OFS Semily je návštěvnost zápasu velice rozdílná (od 20 do 300 diváků) a s návštěvností pochopitelně souvisí i míra povzbuzování týmů. Používání bubnů a jiných hudebních nástrojů je v souladu se soutěžními dokumenty OFS Semily a předpisy FAČR. Na základě kontrolních návštěv delegátů a členů výkonného výboru OFS Semily na jednotlivých zápasech tento potvrdil, že povzbuzování týmu prostřednictvím bubnování a hudebních nástrojů je na řadě hřišť a stadionů semilského okresu zcela běžné. OFS Semily konstatoval, že žádné řízení proti klubu v souvislosti s rušením nadměrným hlukem nebylo a není vedeno.
25. Z listiny založené na č. l. 455 plyne, že SK [REDAKCE] pořádá ve dnech 16. 7. až 20. 7. 2024 pro děti od 7 do 13 let ze [REDAKCE] i okolí příměstský fotbalový tábor, který se bude konat od 8:30 do 15 hodin na hřišti ve [REDAKCE].
26. Z listiny založené na č. l. 460 vyplývá, že na webových stránkách obce [REDAKCE] je umístěna reklama na „Stánek na hřišti“, který od jara do podzimu nabízí klidné venkovní posezení s výhledem na fotbalové hřiště a nachází se ve středu obce v nově vybudovaných kabinách sportovního klubu [REDAKCE]. Nabízí možnost pronájmu klubovny SK [REDAKCE] na rodinné oslavy, firemní večírky a školení pro maximálně 38 účastníků. V areálu pořádají letní kino, ochutnávku vín, turnaj v mariáši, šipkách a stolním fotbálku. Také nabízí občerstvení.
27. Z Obecně závazné vyhlášky obce [REDAKCE] ze dne 11. prosince 2023 (č. l. 535) plyne, že cílem je zmírnění ochrany nočního klidu ve výjimečných případech, a to právě stanovením výjimečných dnů/nocí, při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, přičemž ochranu nočního klidu upravuje zvláštní zákon (§ 5 odst. 1 písm. d/ a odst. 2 písm. a/ z. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů). Jedná se o asi jedenáct dnů/nocí v roce, kdy doba nočního klidu je vymezena dobou kratší; ty jsou ve vyhlášce přesně specifikovány (Nový rok, Masopust, Velikonoce, Čarodějnice, letní kino atd.).
28. Ze žalobci předložené výroční zprávy Veřejného ochránce práv za rok 2023 se (mimo jiné) nabízí, že se krajské hygienické stanice odmítají zabývat hlukem z volnočasových (sportovních) hřišť a hlukem ze zvonů a věžních hodin. Jedná se o hluk, který zpravidla bezprostředně neohrožuje zdraví a je spíše jen obtěžující, do kompetence hygienických stanic ale dle ombudsmana spadají. Ochránce upozornil na zjištění ze své praxe, dokládající, že orgány ochrany veřejného zdraví se nezabývají stížnostmi občanů na některé zdroje hluku, ačkoli to platná právní úprava vyžaduje. Doporučil proto lépe vymezit v zákoně o ochraně veřejného zdraví, na které zdroje hluku se dozor orgánu ochrany veřejného zdraví vztahuje (viz § 30 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví).
29. Z listiny založené na č. l. 551 plyne složení zastupitelstva obce [REDAKCE] od 17. 10. 2022, kam mimo jiné patří člen rady [REDAKCE], člen kontrolního výboru [REDAKCE] a člen finančního výboru [REDAKCE] (tedy činovníci SK [REDAKCE] – poznámka soudu).
30. Dále provedl soud dokazování přehráním videí z USB disku založeného na č. l. 404, konkrétně nahrávek označených čísly 4, 5, 6, 12, 13, 14 a 17. Pod číslem 4 se nachází reportáž ČT ze dne 24. 8. 2022, která byla pořízena po vynesení rozsudku soudu prvního stupně, přičemž činovník žalovaného pan [REDAKCE] se vyjádřil v tom smyslu, že rozhodnutí soudu respektuje, ale nesouhlasí s ním. Na videu pod bodem 5, které bylo zveřejněno na facebookovém profilu žalovaného dne 28. 8. 2022, tedy ze zápasu následujícího po vyhlášení prvostupňového rozsudku a uvedené reportáži ČT, fanoušci uvádí: „když vadí buben, doporučujeme vuvuzelu“. Žalobci také pořídili video ze dne 26. 6. 2022, a to ze své zahrady, z něhož je zřejmé, že fanoušci žalovaného při fandění používali v té

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

době bubny i trubky, hlasitost byla vyšší. Dle vyjádření samotných žalobců trubky letos již nepoužívají, loni (v roce 2023) je údajně používali. Na videu pod bodem 12 je záznam z pořádání letního kina ze dne 18. 6. 2022, toto bylo slyšet i v nemovitosti žalobců. Video číslo 14 bylo pořízeno z balkónu sousedky, paní [REDAKCE], která na plátno při letním kině vidí přímo a není chráněna budovou šaten (na rozdíl od žalobců). K videu pod bodem 17 ze dne 11. 6. 2023, které se týkalo fotbalového zápasu, je třeba uvést, že na něm bylo slyšet zřetelně i zvuky okolního provozu ze silnice – průjezdů kamiónů.

31. Soud rovněž přehrál videozáznamy z USB disku na č. l. 587, jedná se o „průzkum žalobců“ na okolních hřištích, kde se hraje krajská soutěž, kterou hraje žalovaný – tým A, z čehož bylo zjištěno, že se bubnuje na čtyřech hřištích, na ostatních k bubnování nedochází. V Mimoní a v Doubí je hřiště v zástavbě, byť o kousek dál než ve [REDAKCE], bubnuje se i v Pěčíně, intenzita je o něco nižší než ve [REDAKCE], rovněž v Krásné Studánce se bubnovalo. Lze konstatovat, že poměrně značný hluk byl v Mimoní, kde se i bubnovalo; hřiště je tam od zástavby oddělené parkovištěm a je v prohlubni, takže hluk doléhající k domům je nižší než ve [REDAKCE]. V Rychnově je také hřiště v zástavbě, avšak tam byl klid. Z jednoho videa je zřejmé, že je nahráváno ze zahrady žalobců, hluk se šířil ze šaten, kdy vítězný tým slavil, a otevřenými světlíky to bylo slyšet na zahradu žalobců. Soud ze stejného USB rovněž přehrál videa, která byla pořízena po rozhodnutí okresního soudu: z videa ze dne 7. 4. 2024 je zřejmé, že intenzivněji než zvuky ze hřiště, jsou slyšet projíždějící auta a zpěv ptáků, přestože kamera je namířena směrem k hřišti a silnice je za domem; může to být i z důvodu nekvalitního mikrofону. Dále je slyšet fandění, občas bubnování, intenzita není nijak vysoká. Video bylo pořízeno také dne 14. 5. 2023, kdy ve [REDAKCE] hrál fotbalový klub ze Stráže pod Ralskem. Z balkonu je slyšet dětské hlasy na zahradě, občas buben, fanoušci fandí, zejména když je vstřelen gól, doma na PC pak ukazuje žalobce, že je 18:07 hod., ale tam není nic slyšet. Dále ze záznamu ze dne 21. 4. 2024 je slyšet komentář do mikrofону, čte se sestava, občas je slyšet buben, občas popěvek, ale vše v níjak vysoké hlasitosti, totéž dne 28. 8. 2022. Z dalšího videa ze dne 13. 8. 2022 plyne, že jakási osoba (dle žalobců dlouholetý člen SK [REDAKCE]) ve večerních hodinách vulgárně napadala sousedku žalobců paní [REDAKCE], častovala ji hrubými nadávkami, které směřovaly od hřiště k její nemovitosti. Žalobce rovněž poukázal na videozáznam o svém napadení (strkání), když byl natáčen na hřišti žalovaného (video ze dne 28. 9. 2021 – před rozhodnutím okresního soudu), jakož i údajnou šikanu ve formě troubení před domem žalobců (troubící autobus SK [REDAKCE]). Z videa, které se týká utkání mezi SK [REDAKCE] a [REDAKCE] dne 15. 10. 2023 plyne, že v době od 14 do 15 hodin byly ze zahrady žalobců slyšet pouze běžné zvuky, jako vítr, déšť apod., totéž od 15 hodin, od 16 hodin dále pak vzdálené občasné bubnování, popěvek a fandění a také trubku, vše v přijatelné hlasitosti. Z videa na tomtéž flash disku ze dne 11. 6. 2023 plyne, že žalobci se po zápase SK [REDAKCE] snažili kontaktovat policii a oznámit jí rušení hlukem; z videa je slyšet vzdálené halasění, které jde zjevně z hřiště, a nepříliš hlasitá hudba, ve „Stánku na hřišti“ se zřejmě konala oslava. Následující den, tj. 12. 6. 2023, žalobci oznámili Městskému úřadu [REDAKCE] přestupek proti občanskému soužití – rušení nočního klidu, údajně v čase od 22 do 23 hodin v blízkosti bufetu a šaten spolku, hudba měla přestat hrát ve 22:46 hod. po zásahu policie. Městský úřad [REDAKCE] 13. 7. 2023 vyrozuměl žalobce o odložení věci – přestupku, když jednání podezřelých osob bylo ze strany Obvodního oddělení policie [REDAKCE] vyřešeno domluvou na místě.
32. Z USB disku na č. l. 621 je zaznamenáno utkání v Rychnově dne 14. 5. 2024. Plyne z něj, že se nebubnovalo, reprodukováná muzika hrála chvíli před zápasem, na hřišti bylo jen pár fanoušků, kteří fandili. Hřiště se nachází mezi domy.

33. Další důkazy se týkaly období od roku 2017 do roku 2021, kdy ve třech případech bylo ve večerních hodinách slyšet z prostoru bufetu či klubovny hlasy. V jednom případě večer hudba a 2krát hluk z kabin.
34. Odvolací soud také provedl důkaz místním ohledáním, a to při fotbalovém zápasu ve [REDAKCE] v neděli 19. 5. 2024, z něhož pořídil zápis a fotografie (č. l. 599 až 604). Cílem místního šetření bylo sledovat zápas SK [REDAKCE] – TJ Sokol Pěčín, který se konal od 17 hodin, a to zejména s ohledem na hluk při něm vznikající. Oba týmy v té době byly v horní části tabulky krajské soutěže – 1. A třídy – [REDAKCE] na třetím a čtvrtém místě, Pěčín na prvním místě. Před zahájením zápasu byla provedena prohlídka stavby šaten (včetně bufetu a okolí hřiště, za šatnami při pohledu ze hřiště se nachází vlevo dům svědků [REDAKCE], vedle dům žalobců, dále dům svědkyně [REDAKCE] a dům svědků [REDAKCE]). Bylo sděleno, že nynější stavba provozovaná od roku 2021 nahradila původní šatny, které byly kratší a užší a taktéž o asi půl metru nižší. Kratší byly o prosklenou a mřížovou část (viz foto na č. l. 601 p. v.). Na šatnách vpravo se nachází reproduktory, které jsou směřovány k hřišti, směrem k domu žalobců není v těchto místech pevná zeď, ale mřížová konstrukce. Ilustrační foto se nachází na č. l. 602 a 602 p. v. Při místním ohledání začala hrát reprodukováná hudba v 16:45 hodin, tedy čtvrt hodiny před zahájením zápasu; ze zahrady žalobců bylo v 16:55 hod. slyšet, že jsou hlášeny sestavy mužstev a v 17 hodin začal fotbalový zápas. V průběhu zápasu ani o přestávce hudba nehrála, průběžně byl z reproduktoru klidným hlasem hlášen stav utkání. Utkání se zúčastnilo asi 200 fanoušků (domácích i hostů), což je dle vyjádření činovníka žalovaného pana [REDAKCE] běžná účast, občas bývá i větší. Fanoušci SK [REDAKCE] byli soustředěni pod stromy za brankou, kde se nachází i dřevěná pergola, ta byla údajně původně u starých šaten a pak byla přesunuta k hřišti. Další skupina domácích fanoušků se zdržovala u objektu šaten a na lavicích u bufetu, k podporování fandění používali fanoušci domácích jeden buben, jiné pomůcky (trubky, vuvuzely apod.) nebyly vidět ani slyšet. Fanděno bylo především potleskem, křikem a skandováním (popěvky). Fanoušci hostů se zdržovali převážně na straně hřiště vzdálenější od šaten, k podpoře fandění používali jeden buben, ten byl menší a tišší než buben domácích. V průběhu hry se účastníci vrátili zpět na zahradu žalobců, kde pobývala žalobkyně a), která se aktivně místního šetření neúčastnila, a dále zde byla manželka a děti žalobce b). [REDAKCE] (zástupce žalobkyně a/) upozornil na úroveň hluku, který měřil svým přístrojem; úroveň hluku při místním šetření byla údajně menší než obvykle, kdy dosahuje až 70 dB, toho dne byla asi o 10 dB nižší, nižší úroveň hluku potvrdila i přítomná sousedka žalobců paní [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] měl naopak za to, že hluk je běžný a stejný jako při jiných zápasech. Na přístroji [REDAKCE] bylo zjištěno, že běžná úroveň hluku na zahradě žalobců (z okolí = ze hřiště, silnice, před domem hrající si děti) je asi 50 dB, při průjezdu aut na přilehlé silnici číslo II/293 se zvýšil až na 60 dB. K obdobnému zvýšení docházelo i bubnováním na hřišti, nejvyšší hodnoty viditelné na přístroji byly kolem 60 dB. Z průběhu šetření vyplynulo, že žalobkyně a) a její zástupce – [REDAKCE] [REDAKCE] bydlí od roku 1990 v [REDAKCE] a do [REDAKCE] jezdí asi 1krát za dva týdny na víkend, mají tam hlášený trvalý pobyt, v domě bydlí od roku 2015 žalobce b) s rodinou. Bylo zjevné, že část domácích fanoušků byla informována o konání a účelu místního šetření, což se projevilo hlasitým komentováním přítomnosti senátu a účastníků v areálu, případně poznámkami k osobě zástupce žalobkyně a) nebo k předmětu řízení. V rámci místního šetření uvedli dále zástupce žalobkyně a) i žalobce b), že i úroveň hluku 50 dB jim vadí a jsou pro ně zatěžující.
35. Žalobci pak sami zaznamenali utkání mezi SK [REDAKCE] a TJ Sokol Pěčín dne 19. 5. 2024 měřicím přístrojem, který vlastní zástupce žalobkyně a) (DVD na č. l. 618). [REDAKCE] k tomu dodal, že zvuk vždy měří přístrojem, který je certifikovaný a kalibrovaný, jedná se o profesionální řadu měřiče kvalitního výrobce. Z videozáznamu plyne, že úroveň hluku

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

v průběhu celého utkání včetně přestávek se pohybovala od asi 49 dB do asi (a to výjimečně) 77 dB, přičemž při zběžném poslechu v jedné síni nebylo patrné, že by v kterékoli části záznamu se jednalo o objektivně nadměrný hluk; zpovzdálí bylo slyšet komentátora, a to velmi slabě, případně dětské hlasy, respektive hlas nahrávajícího – [REDACTED]. Místy je slyšet zpovzdálí občasné fandění, které ale není objektivně nijak hlasitě obtěžující. Odvolací soud k tomu ovšem podotýká, že hodnocení intenzity hluku z videozáznamu je značně neobjektivní, intenzita hluku může být zkreslena při nahrávání a následném přehrávání záznamu.

36. Po takto doplněném dokazování dospěl odvolací soud k závěru, že odvolání žalobců není důvodné, odvolání žalovaného ve věci samé důvodným shledal.
37. *Podle § 1013 odst. 1 věty první o. z. se vlastník zdrží všeho, co působí, že (mimo jiné) hluk vniká na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezuje obvyklé užívání pozemku.*
38. Nejvyšší soud přijal a odůvodnil závěr, že „ustálená rozhodovací praxe pro posuzování imisí přijatá v intencích § 127 odst. 1 z. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění jim účinném do 31. 12. 2013, je zpravidla použitelná i pro posuzování imisí podle § 1013 odst. 1 o. z.“ (viz například rozsudek Nejvyššího soudu z 15. 12. 2022, sp. zn. 22 Cdo 1440/2022).
39. Z judikatury Nejvyššího soudu se podává, že *při posuzování žaloby na ochranu proti rušení hlukem je třeba vzít v úvahu místní poměry, intenzitu hluku a to, zda jde o rušení jednorázové, opakované či úmyslné (četnost). Teprve v případě, že by se intenzita obtěžování hlukem v dané lokalitě vymykala stavu v jiných podobných lokalitách, je třeba při posuzování žaloby přiblídnout i k obvyklým poměrům v takových lokalitách* (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 11. 2011, sp. zn. 22 Cdo 1578/2010).
40. Nejvyšší soud rovněž podotkl, že „vzhledem k § 1 odst. 1 o. z. zdůrazňujícímu relativní nezávislost práva soukromého a veřejného, je zdůrazněna jen pomocná role veřejnoprávních předpisů při posuzování toho, zda jde o imisi relevantní z hlediska soukromého práva (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 22 Cdo 636/2014).“
41. V usnesení ze dne 15. 12. 2016, sp. zn. 22 Cdo 4280/2016 Nejvyšší soud vyložil, že „nový občanský zákoník č. 89/2012 Sb. neumožňuje učinit kategorický závěr o tom, že překročení limitu stanoveného veřejným právem nutně zakládá relevantní imisi podle soukromého práva. Především stanovení toho, zda jde v konkrétní věci o obtěžování nad míru přiměřenou poměrům, proti které je třeba poskytnout ochranu, je do značné míry věcí soudcovského uvážení (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 22 Cdo 223/2005).“
42. V rozsudku ze dne 25. 3. 2015, sp. zn. 22 Cdo 2270/2012, v němž Nejvyšší soud zkoumal imise hluku pocházející ze sportoviště nacházejícího se v okolí bydliště souseda, uvedl, že „imise hluku jsou nepřímými imisemi, které je možné zakázat v případě, že překračují míru přiměřenou poměrům nebo výrazně ztěžují užívání sousedního pozemku. Přitom je třeba v obou případech zohlednit místní poměry, povahu imisí, ale také veřejný zájem na provozování činnosti produkující imise. Při posuzování otázky, zda je rušení možné považovat za překračující míru přiměřenou poměrům přitom není rozhodující jen imisemi obtěžovaný pozemek, nýbrž jeho poloha ve vztahu k pozemku, ze kterého vychází rušení, jakož i poměry v blízkosti obou pozemků. Při posuzování otázky, zda jsou imise přiměřené poměrům, je třeba také zohlednit, že v průběhu doby rostoucí intenzita imisí může uvedenou míru zvýšit; vždy je třeba vycházet z míry přiměřené poměrům v okamžiku, kdy je posuzována. Obvyklý předvídatelný nárůst imisí (například četnější návštěvy renovovaného sportoviště) je třeba strpět (srovnej rozhodnutí rakouského Nejvyššího soudního dvora ze dne 26. 11. 1997, sp. zn. 7 Ob 361/97g). Skutečnost, zda mohl dotčený soused při nabytí svého pozemku s takovými účinky počítat, je třeba zohlednit jen tehdy, pokud se jedná o imise významné pro charakter daného okolí, např. imise z již existujícího sportoviště.“

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

43. S přihlédnutím k této judikatuře odvolací soud posoudil věc následovně: Jakkoliv odvolací soud chápe snahu okresního soudu rozhodnout věc způsobem akceptovatelným pro obě strany, nemohl se ztotožnit s postupem, kdy okresní soud návrh žalobců na uložení povinnosti žalovanému zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem pocházejícím z pozemku žalovaného na nemovitosti žalobců rozštěpil na několik dílčích projevů užívání nemovitosti žalovaného, a to na 1) hluk související s používáním bubnů a podobných nástrojů, 2) hluk související s hlasitou reprodukovanou hudbou při fotbalových zápasech, 3) neúměrného hluku v podobě hlasitého fandění a hlučného komentování a 4) hluk související s provozem stravovacího zařízení a občasných diskoték. Podle přesvědčení odvolacího soudu takové rozhodnutí odporuje ustálené soudní praxi, konkrétně rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2296/2006 ze dne 22. 2. 2007, podle něhož *„je třeba žalobní návrh formulovat tak, že žalovaný je povinen zdržet se obtěžování žalobce hlukem z (v žalobě uvedeného) pozemku žalovaného (případně i z jiné věci patřící žalovanému), pronikajícím na „v žalobě uvedenou“ nemovitost žalobce. Jestliže soud zjistí, že dochází k obtěžování nad míru přiměřenou poměrům (případně že jde o vážné ohrožení výkonu jeho práva), žalobě vyhově; v odůvodnění rozsudku vyloží míru obtěžování, která je v dané věci přiměřená poměrům, a míru obtěžování v dané věci zjištěnou“* (obdobně také např. rozsudek sp. zn. 29 Cdo 1816/2019 ze dne 16. 10. 2019). V tomto ohledu se odvolací soud ztotožňuje s odvoláním žalobců, že není důvodné štěpit jednotlivé dílčí zdroje různých projevů jedné činnosti (tj. pořádání fotbalových zápasů), a že případnými jednotlivými měřeními by se nepodařilo pokrýt všechny možné projevy hlavní činnosti, navíc v tomto směru žalobci nebyli řádně poučeni o potřebě předložit důkazy ke každému jednotlivému dílčímu projevu pořádání fotbalových zápasů na pozemcích žalovaného zvláště, čímž byli připraveni o svá procesní práva. Odvolací soud proto zastává názor, že soud prvního stupně měl v souladu s ustálenou judikaturou rozhodnout o žalobním návrhu tak, jak byl žalobci navržen, tedy (pokud chtěl žalobě vyhovět) měl uložit žalovanému zdržet se rušení žalobců neúměrným hlukem pocházejícím z pozemků žalovaného na pozemky žalobců, a v odůvodnění vysvětlit míru obtěžování, kterou považuje za přiměřenou a kterou nikoli. Nadto je třeba dodat, že výrok o zdržení se používání bubnů a „jiných obdobných nástrojů“ je zjevně neurčitý a materiálně nevykonatelný, když z četné judikatury Nejvyššího soudu plyne, že *„esenciální náležitostí meritorního výroku je, že v něm vymezený obsah rozhodnutí (stanovení ukládaných povinností nebo právního vztahu či práva atd.) je formulován určitě a srozumitelně tak, aby ze znění výroku bylo jednoznačně patrné, jak soud rozhodl“* (viz též rozsudek NS ČR ze dne 20. 9. 2017, sp. zn. 22 Cdo 3290/2017). Sporné je už jen to, co vlastně okresní soud nástrojem obdobným bubnu míní, tj. zda šlo pouze o nástroje blízké klasickému bubnu (bonga, africké djembe, perkusní bedýnka cajon apod.) nebo zamýšlel z používání vyloučit i další nástroje, kde zvuk je tvořen úderem (názrazem) předmětů o sebe (např. činely, tamburíny, xylofony).
44. Při posuzování míry přiměřenosti hluku z běžného fandění, bubnování a komentování zápasu dospěl odvolací soud k následujícím skutkovým závěrům:
45. Z rozsáhlého dokazování provedeného v odvolacím řízení má odvolací soud za prokázané aktuální poměry (viz § 154 odst. 1 o. s. ř.). Na několika hřištích v okolí [REDAKCE] se hlasitě fandí (Rovensko pod Troskami, Semily, Košťálov, Mimoň), na některých se komentuje (při zahájení zápasu a čtení sestavy, udělení karet, vstřelení gólu, případně jsou komentátoři fanoušci vtaženi do hry a podporováni ve fandění); dle svědka [REDAKCE] [REDAKCE] je komentování povinné na všech hřištích, kde se hraje krajský přebor. Na několika hřištích se při zápasech používají i bubny (v Košťálově, v Pěnčíně, Roztokách, Bělé pod Kozákovem, v Tatobitech, Roztání a Mimoni, na Liberecku je to pak v Ruprechticích, Bílém Kostele, Krásné Studánce, Frýdlantu), někde i jiné nástroje (vuvuzely, trubky atd. – v Bělé, Semilech) a někde hraje před zápasem nebo v jeho průběhu hudba (Košťálov, Bělá). V Bělé, Mimoni, Pěnčíně a v Doubí je hřiště v zástavbě rodinných domů, byť v Mimoni je od zástavby

- oddělené parkovištěm. To plyne především z výpovědí [REDACTED] a svědků [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] a také z protokolu o místním ohledání, a z některých videonahrávek přeložených žalobci. Skutečnost, že na některých nahrávkách z okolních hřišť není bubny ani případné komentování slyšet, neznamená, že by se tak jindy nemohlo dít, jak bylo ostatně prokázáno nejen převážným množstvím svědeckých výpovědí, ale i vyjádřením dalších pěti klubů z okolí [REDACTED], a také vyjádřeními Libereckého krajského fotbalového svazu a Okresního fotbalového svazu Semily. Ta označila bubnování, případně užívání jiných hudebních nástrojů za účelem povzbuzování hráčů v jejich regionu, za zcela běžné.
46. Odvolací soud dále zjistil, že ve [REDACTED] se zmíněným způsobem hráči povzbuzují a fandí se především na zápasech 1.A týmu (svědek [REDACTED] i svědek [REDACTED]), při zápasech mužstva B je na hřišti hluk menší, stejně tak při utkáních žáků (svědek [REDACTED], a další svědci s výjimkou paní [REDACTED], např. i svědek [REDACTED] uvedl, že na zápasech týmu B se nebubnuje), přičemž zhruba 15 až 20 minut před zahájením utkání hraje reprodukováná hudba k navození atmosféry (většina svědků s výjimkou paní [REDACTED] a [REDACTED]). V průběhu zápasu se v určitých momentech (když se udílejí trestné karty, je vstřelena branka) komentátor ujme mikrofonu a okomentuje, co se událo; taktéž čte před zápasem sestavy mužstev a občas povzbuzuje fanoušky k fandění (videonahrávky). Při místním ohledání odvolací soud ověřil, že fanoušci SK [REDACTED] používají v současné době na podporu fandění i občasné bubnování na jeden buben; stejným způsobem však fandili i fanoušci hostů (tedy také používali buben, byť menší).
47. Při posuzování míry hlučnosti je třeba přihlédnout i k povaze činnosti, která má způsobovat zátěž obtěžující žalobce nadmíru přiměřenou poměrům. Z tohoto úhlu pohledu je významné zdůraznit veřejný zájem na provozování sportu a zmíněného sportoviště. Jde tedy o veřejně prospěšnou činnost, kterou, jak zjištěno z některých videí a místního ohledání, obec „žije“.
48. Lze konstatovat, že fotbalové utkání (mužstva A) je sezónní (celkem 13 zápasů na podzim a na jaře) a občasná záležitost (jednou za 14 dnů v neděli odpoledne po dobu celkem 90 minut; s přestávkou je to celkem cca 120 minut).
49. Při některých zápasech, které žalobci zdokumentovali, nepochybně docházelo k překročení hladiny hlukových limitů, a to v okamžiku vstřelení branky, případně, když se bubnovalo, a to (zcela výjimečně) až na 77 dB. Rozhodně se ale nebubnovalo nikdy celý zápas; ze záznamů je slyšet občasné bubnování a občasné fandění, a také komentář, který buď hlásí sestavu mužstev, nebo udílení trestných karet, či v některých okamžicích povzbuzuje obecnost k fandění. Až na jedinou výjimku (26. 6. 2022) odvolací soud neshledal, že by se jednalo o hluk nadmíru obtěžující či nesnesitelný, pro který by nebylo lze v domě či na zahradě žalobců (odkud i bývaly záznamy z valné většiny zachyceny) v té době pobývat. Na některých videonahrávkách je naopak více slyšet zpěv ptáků a auto projíždějící po silnici (z druhé strany domu žalobců) než zvuky pocházející z hřiště a týkající se fotbalu. Ani při místním ohledání odvolací soud neshledal, že by se jednalo o hluk vybočující z mezí „běžného vesnického fotbalu“, který snad každý někdy navštívil. V tomto kontextu je třeba zároveň uvést, že hluková hranice 50 dB byla překročena i v případech, kdy žádná sportovní aktivita na hřišti žalovaného nebyla vyvíjena, hluk při zápasu dne 19. 5. 2024 se pohyboval od 49 do 75 dB a z hlediska posouzení senátu odvolacího soudu nešlo o žádný nadměrný hluk, a to ani při poslechu ze zahrady žalobců. Hřiště je odhlučněno novým zázemím zahrnujícím šatny, stravovací zařízení a klubovnu, přičemž to se nachází těsně před zahradou žalobců a na míru hlučnosti má zjevně pozitivní vliv. Pokud pak žalobci tvrdili, že v průběhu zápasu se rodina nemůže zdržovat na zahradě a například si zde vypít kávu, pak v době místního šetření byli i v průběhu fotbalového zápasu všichni členové rodiny, včetně dětí, přítomni na zahradě; bylo evidentní, že mají nedělní siestu. Navíc bylo

opět možné shledat, že na zahradu žalobců zároveň doléhaly výrazné zvuky z projíždějících (i nákladních) aut, což byl hluk srovnatelný s tím, který se linul z fotbalového hřiště.

50. Odvolací soud má tedy za to, že nebylo prokázáno, že by při zápasech byl zásadně produkován hluk nad míru přiměřenou obvyklým poměrům. Hodnotil přitom jak místní poměry – tedy sousedství fotbalového hřiště se stabilně 150 až 200 fanoušky, jehož klub hraje krajskou soutěž, a které je umístěno v zástavbě rodinných domů, tak i poměry druhové, tedy druh pozemku, z něhož hluk vychází, i pozemek, který je imisemi zasažen. Jen pro úplnost dodává, že nejpodobnější poměry těm ve [REDAKCE] shledal v Bělé pod Kozákovem. Tamější fotbalový klub hraje stejnou soutěž, fanoušci používají bubny i jiné nástroje, zápas je komentován a hřiště je umístěno uprostřed zástavby rodinných domů; jde tedy o srovnatelné poměry. Hluk pocházející při zápasech ze hřiště, je podobný, tedy také srovnatelný, jak plyne již i z dokazování provedeného před okresním soudem.
51. Ačkoli je tedy zcela zřejmé, že v některých momentech bylo dosaženo úrovně hluku nad hodnoty stanovené veřejným právem (když je však třeba zdůraznit, že překročení hlukových limitů se měří v delším časovém období, než bylo měřeno v této věci), v kontextu místa a celé situace nelze dospět k závěru, že by to samo o sobě znamenalo obtěžování žalobců nad míru přiměřenou poměrům. Do hodnocení je přitom třeba zahrnout veškeré aspekty konkrétní věci, včetně individuálního a specifického postavení účastníků jako subjektů s konkurujícími si vlastnickými právy.
52. K tomu je třeba ještě dodat, že žalobci jsou vlastníky nemovitosti po svých předcích, avšak žalobkyně a) s manželem do ní pouze jednou za 14 dnů dojíždějí z [REDAKCE], kde trvale žijí, a žalobce b) s rodinou ji obývá teprve od roku 2015. Při porovnání dvou absolutních (vlastnických) práv účastníků z hlediska jejich ochrany se proto nabízí otázka, zda by si žalobkyně a) a její manžel nemohli situaci ulehčit tím, že by [REDAKCE] navštěvovali v jinou dobu, než v době fotbalových zápasů mužstva A, ať již o jiných víkendech nebo v pracovní dny (oba jsou důchodci). Žalobce b) s rodinou nicméně v nemovitosti trvale žije, tudíž z jeho strany je obdobné řešení nemožné. Zároveň však z průběhu místního šetření vyplynulo, že žalobce (i členy jejich rodiny) obtěžuje i hluk v intenzitě okolo 50 dB, což je hluk v místě víceméně běžný. Je tedy zřejmé, že jsou osobami na hluk subjektivně citlivějšími, což vysvětluje fakt, že hluk vznikající při fotbale či při různých oslavách v klubovně na hřišti vadí ze všech sousedů pouze žalobcům a paní [REDAKCE] (která však sama uvedla, že zmíněné projevy snáší velmi neblaze i s ohledem na své psychické onemocnění).
53. Hlukové zatížení v místě je dle názoru odvolacího soudu odpovídající sportovní činnosti provozované na hřišti, svojí intenzitou výrazně nevybočuje a je přiměřené provozování sportovních aktivit v jiných místech.
54. Nakonec odvolací soud poznamenává, že si nelze představit, jakým způsobem by v praxi mělo být případné nadměrné fandění, bubnování či komentování omezeno tak, aby šlo o vykonatelné rozhodnutí a aby plnění takového rozhodnutí bylo pro pořadatele sportovní akce vůbec fakticky možné. Těžko si lze představit, jak by pořadatel zkoordinoval 100 až 200 fanoušků, aby souhrnně produkovali hluk jen v určité intenzitě nebo určité délce. Takové rozhodnutí by bylo zjevně neživotné a odporující účelu, k němuž fotbalové hřiště slouží.
55. Ohledně hluku z reprodukováné hudby platí výše uvedené obdobně. Ve [REDAKCE], jak bylo zjištěno zejména ze svědeckých výpovědí, hraje reprodukováná hudba zhruba 15 až 20 minut před zápasem pro navození atmosféry, což není nic, co by mohlo žalobce nadměrně obtěžovat. Poměrům okolí fotbalových hřišť či obdobných sportovišť je, jak obecně známo, takové nabuzení fanoušků a povzbuzení nálady před zápasem, případně i v jeho průběhu,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

přiměřené a na řadě míst obvyklé. Pokud žalobci tvrdili, že se pouští hudba i po zápase, žádný ze slyšených svědků – s výjimkou svědkyně [REDAKCE] – toto nepotvrdil.

56. Komentování v průběhu fotbalového zápasu, je-li provozované ve venkovním prostoru, není možné pod hygienické limity stanovené ve veřejnoprávních předpisech podřadit (viz důvodová zpráva k novele zákona o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000 Sb. – z. č. 267/2015 Sb.), jak správně uvedl již okresní soud (viz shora bod 5 odůvodnění), byť lze tyto limity orientačně použít i zde. Bylo zjištěno, že komentování „přes mikrofon“ je v soutěži, kterou hraje žalovaný, povinné (jak uvedl svědek [REDAKCE]). Děje se tak i v okolí [REDAKCE] (např. v Bělé pod Kozákovem), k fotbalu a úrovni soutěže nepochybně patří a mimo jiné právě i z důvodu nízké frekvence (rozmezí jednou za 14 dnů) nepovažuje odvolací soud hluk z komentování za nepřiměřený, a tedy žalobce nadměrně zatěžující, když komentátor povinně přečte sestavy mužstev, udělení karet, vstřelení branky. Občas povzbudí fanoušky, ale nejedná se o nijak nadměrně rušivý hluk.
57. Co do tvrzeného hluku ze stravovacího zařízení (resp. klubovny) bylo zjištěno, že na hřišti se nachází nové zázemí, které zahrnuje jednak šatny, a dále pak klubovnu a taktéž bufet „s okénkem“, kudy je v průběhu akcí na hřišti podáváno zájemcům občerstvení. Bufet má přitom od žalovaného pronajata jiná osoba. Nebylo prokázáno, že zde – až na občasné výjimky – dochází k nadměrnému halasění, respektive produkování nadměrného hluku při jiných příležitostech a akcích, k nimž je klubovna či bufet pronajímána či zapůjčována; žalobci videonahrávkami prokazovali, že se tak děje i v nočních hodinách (to však bylo pouze 3krát v letech 2017 až 2021, tedy v době, kdy ještě nebylo vybudováno zmíněné nové zázemí). Vybudování nového zázemí klubu (objektu šaten a klubovny) mělo nepochybně vliv na výrazné snížení hlučnosti z hřiště směrem do zahrady žalobců, jak bylo zjištěno při místním ohledání a lze tento závěr dovodit i prostou logickou úvahou. Pokud občas během nočního klidu bylo možné z videonahrávek 2 až 3krát zjistit nadměrnou hlučnost (např. dne 11. 6. 2023), řešili to žalobci prostřednictvím Obvodního oddělení policie [REDAKCE]. Je ovšem evidentní, že se jedná o výjimečné záležitosti, k nimž občas v létě, v místech, kde jsou provozovány restaurační zahrádky, dochází (dle svědka [REDAKCE] jsou zmíněné akce asi tři za sezonu). V takových případech je namísto řešit zmíněná vybočení z normálu v případném přestupkovém řízení; nejde o takovou četnost, kterou by bylo třeba korigovat rozhodnutím soudu v rámci tzv. sousedských žalob. Za argument, proč nelze tyto záležitosti řešit zmíněným způsobem, nelze považovat poukaz žalobců na skutečnost, že někteří činovníci klubu jsou též členy zastupitelstva obce, když žádné rozhodnutí, které by snad bylo touto skutečností ovlivněno, či jiný důkaz o případném neobjektivním rozhodování orgánů obce žalobci nepředložili. Nadto je otázkou, zda žalovaný je ohledně hlučnosti ze zázemí, které je pronajato třetí osobě, vůbec pasivně věcně legitimován. Podle rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 374/2015 může být žalovaným vlastník věci, když na ni vykonává rušivou činnost někdo jiný (např. nájemce), ledaže by vlastník rušení ze strany třetích osob nemohl zabránit nebo je ovlivnit. Žalovaný nemá příliš právních nástrojů, jak hlučnost z bufetu ovlivnit, proto není podle odvolacího soudu vyloučena ohledně hluku ze zázemí pasivní věcná legitimace nájemce „Stánku na hřišti“.
58. Ohledně provozu letního kina žalobci uváděli, že jim vadí produkce 3 až 4krát za sezonu, jelikož v domě spí děti a kino je tam slyšet. Ani to však nemůže být považováno za nepřiměřené poměrům. Odvolací soud má za to, že naopak lze po žalobcích spravedlivě požadovat, aby tuto veřejně prospěšnou a výjimečnou činnost tolerovali.
59. Ze všech uvedených důvodů má odvolací soud za to, že hluk linoucí se ze hřiště žalovaného není nad míru přiměřenou poměrům, jak byly popsány výše, proto rozsudek okresního soudu změnil a žalobu o uložení povinnosti žalovanému zdržet se rušení žalobců

nadměrným hlukem pronikajícím z pozemků žalovaného na pozemky žalobců zamítl (§ 220 odst. 1 písm. b/ o. s. ř.).

60. Vzhledem k tomu, že rozsudek okresního soudu byl změněn, muselo být znovu rozhodnuto i o nákladech prvostupňového řízení (§ 224 odst. 2 o. s. ř.). Ačkoli žalovaný byl v konečném důsledku ve věci plně úspěšný, odvolací soud shledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které mu náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nepřiznal (viz § 150 o. s. ř.). Je třeba zdůraznit, že opakující se hluk a jeho intenzita může být pro citlivější osoby, jakými žalobci nepochybně jsou, obtěžujícím faktorem, byť z hlediska objektivního to tak být nemusí. To ostatně potvrdila i sousedka paní [REDAKCE], která situaci v místě rovněž špatně snáší. Navíc do té doby, než bylo vybudováno nové zázemí, byla v místě hlučnost mnohem vyšší. Žalobce tedy subjektivně mohli mít k podání žaloby důvod. Nadto lze chování některých členů a fanoušků žalovaného vůči žalobcům, respektive zejména manželovi a zástupci žalobkyně a), označit za nevhodné a odporující obvyklé lidské slušnosti a ohleduplnosti, kterou by měl každý člověk ve vztahu k druhému vyvinout. Z těchto důvodů tedy nebylo žalovanému přiznáno právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů (výrok II).
61. Žalobci, kteří nebyli v řízení úspěšní, však jsou povinni podle § 148 odst. 1 o. s. ř. nahradit státu náklady, které mu v souvislosti s tím vznikly, a které tvoří svědecké ve výši 967,50 Kč. Lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

- I. Proti výroku I je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Semilech.
- II. Proti výrokům II a III není dovolání přípustné.

Hradec Králové 18. června 2024

JUDr. Jan Fífk a v. r.
předseda senátu